

МУЗИКА ТИШИНЕ

Дугометражни

документарно-играни филм

- ХД, колор 55 минута, 2009.
- ПРОДУКЦИЈА: Светска организација пантомимичара, „ТИА Јанус“ и „Кинестезија“, Београд
- СЦЕНАРИО: Зоран Стефановић
- КОСЦЕНАРИСТА: Марко Стојановић
- РЕЖИЈА: Миљан Глишић
- ДИРЕКТОР ФОТОГРАФИЈЕ: Никола Мајдак мл.
- МОНТАЖА: Петар Шумоња

КОНЦЕПТ ПРОЈЕКТА

Филм „Музика тишине“ представља логичан професионално-едукативни наставак пилот-пројекта „Музика тишине“. Пилот пројекат је служио да десеторо, а сада их је петнаесторо младих људи оштећеног слуха из школе „Стефан Дечански“ у Београду обучи и оспособи за професионално бављење пантомимом. Већ након два месеца обуке полазници семинара су имали неколико веома важних наступа који се третирају као професионални.

Крајем пролећа 2009. је предвиђена и „испитна“ представа која ће представљати професионалну представу одиграну пред публиком у правом позоришту.

С обзиром на јединственост овог пројекта велика би штета била не забележити га у адекватном филмском формату и сачувати процес рада за будућност.

Тако се родила идеја о филму „Музика тишине“. Филмом ћемо заправо наставити обуку деце која ће им поред позоришног омогућити и филмско/телевизијско искуство и знања и тиме им проширити могућности професионалног ангажмана.

Пошто ће филм имати и играних сегмената у којима ће глумити полазници семинара, нима ће то уједно бити и први професионални филмски ангажман за који ће бити адекватно плаћени.

ТЕМА

Глумац и педагог Марко Стојановић је први који је у историји српске културе направио пантомимски курс за глувонеме средњошколце — у жељи да их оспособи за уметнички занат пантомиме и могућу професионалну делатност. Ово је један од ретких светских примера те врсте и има вишеструке социјалне и културне импликације.

ИДЕЈА

Особе које су изоловане због свог здравствено-социјалног статуса могу надићи своју ситуацију учењем креативних вештина — уз мало солидарности врхунских стручњака и шире заједнице.

НАРАЦИЈА

Филм излаже неколико драмских токова

- свакодневно окружење глувонеме деце и њихов лични свет
- Стојановићево излагање теорије и методологије рада
- међународна историјска искуства са оваквим подухватима
- реакције „обичних људи“ и уметника на могућност да постоји професионална глумачка трупa глувонемих особа
- практични процес пантомимске наставе: учење, погрешке, напредовања
- реакције породице на ову делатност
- лична исповест Стојановића: зашто он, као педагог и уметник, оснива овакве пројекте
- кулминација филма је „испитна представа“, позоришна бајка, коју би целу приказали у филму, али режијски стилизованије у односу на снимке проба. Циљ климакса је да се прикаже како се мали глумци потпуно трансформишу у сценска бића.
- антиклимакс је исход испитне представе и могућности сутрашњице за ову децу.